DAĞLAR
(ixtisarla)

Bivəfa mülki dünyada
Könlü çox viranam, dağlar!
Könlüm istər, gözüm görməz,
Sizə mən heyranam, dağlar!

Bizə çəkdi fələk dağı,
Könlümüz qəmlər ovlağı,
Qaralıb ömrün çırağı,
Ağlaşır pərvanam, dağlar!

Qəsd etmək olmaz cana da,
Can tab etməz hicrana da,
Neçə il zülmətxanada
Bina zindanbanam, dağlar!
Min iki yüz on bir sənə,
Qəzadan ox dəydi mənə,
Dövran bərkəs oldu yenə,
Hicr oduna yanam, dağlar!

Qırx bir sənə oldu yaşım,
Zülmətdə sərgərdan başım,
Bivəfa qohum, qardaşım,
Necə düşmən sanam, dağlar!

Şairəm dünyaya gəldim,
Bir zaman ağlayıb, güldüm,
Məzlumam, zülmlə öldüm,
Bu sözdür nişanam, dağlar!

EPİLOQ

Əfsus, gözəl dünya fanisən, fani!

Xalqıyçün can verən o canlar hanı?

Öldü Cavadxana dastan yazan da,
Öldü Cavad xan da, o qəhrəman da.

Mərdlər, qəhrəmanlar ölməyir ancaq,
Müqəddəsdir onlar yatdığı torpaq.

Keçsə bu ölümdən yenə yüz illər,
Onları yaşadar gələn nəsillər.

Yaralı bir ürək şair sinəmdə,
Şəhidlər yatdığı torpağı mən də:

Ziyarət edirəm, səcdə qılıram,
Göynəyə-göynəyə sinəmdə yaram...
1992